

החלטה	י' שבט תשפ"ג, 01/02/2023
	תיק 50480-03-21
	ש' רנה הירש
1. מוצע (בשלב זה, לצרכי פשרה ומבלי שיש בכך כדי לחייב בהמשך ההליך) שהנתבעת תשלם לתובע פיצוי בסך 17,000 ₪ (מעבר לתגמולי המל"ל) בצירוף שכ"ט עו"ד ואגרת בית המשפט.	
2. התובע יודיע עמדתו להצעה בתוך 10 ימים מהיום, והנתבעת תודיע עמדתה בתוך 30 ימים ממועד הודעת התובע.	
3. ככל שהצדדים לא יגיעו להסכמה, תתקיים ישיבת קדם המשפט במועדה. על התובע להתייצב אישית לדיון.	
4. הצדדים יגישו תיקי מוצגים ביחד עם רשימות עדים ערוכות כדין: התובע עד 25.04.23 והנתבעת עד ליום 25.05.23.	
בדיון יישקל אם להורות על הגשת תצהירי עדות ראשית.	
לעיוני ביום 16.03.23	
*** נחתם דיגיטלית ***	

המועד להגשת המסמך: 5.2.23

בבית משפט השלום
ברחובות

התובע:

עמית זיטון, ת.ז. 5179160

ע"י ב"כ עוה"ד א. פרייברג ואח'
רחוב אבא הלל 7 רמת גן
טל': 03-7412358 ; פקס: 0983

- נ ג ד -

הנתבעת:

שירביט חב' לביטוח בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד בני ירושלמי ו
מרח' סעדיה גאון 24, תל אביב
טלפון: 03-5625030 ; פקס: 03-5625010

תחשיב נזק מטעם הנתבעת

הנתבעת תקדים ותטען כי לאחר עיון בתחשיב נזקו של התובע, אין ספק כי תחשיב התובע אינו מקדם פני פשרה כלל ועיקר, כאשר התובע עותר לפיצוי לא פחות מסך של 100,000 ₪ (!!!), שעה שלא נותרה לו כל נכות כתוצאה מהתאונה, וכל זאת בהיעדר ראיות ו/או תימוכין לטענותיו הסתמיות, ולעניין זה תפנה הנתבעת ל-ת.א (שלום חיפה) 9149-06-09, פלונית נ' אליהו חברה לביטוח בע"מ (פס"ד מיום 3.12.13, פורסם בנבו):

"...הערה בטרם המשך: חרף התופעה הנפוצה יחסית בתיקי נזקי גוף של הפרזה ניכרת מצד שני הצדדים במה שקשור לכימות הנזק (כל צד לכיוונו – הנתבעת כלפי מטה והתובע כלפי מעלה), עדיין מציב תיק זה סמן קיצוני של הפרזה לאין שעור מצד התובעת ביחס לאומדן הנזק, בלא קצה קציה של פרופורציה הגיונית. למקרא סיכומי בא כוחה והערכת הנזק שלו ניתן היה לתהות שמא מדובר בתיק של תובע אחר, שמא של פאראפלג, או במי שנכותו הרפואית עומדת על 100%..."

לאור האמור לעיל, ברי כי דרישת התובע בתחשיב הנזק מטעמו הינה מופרזת ואינה נתמכת בראיות ואין לה תימוכין בחוק ו/או בהלכה הפסוקה. למרות האמור לעיל ופאת כבוד בית המשפט מצרפת הנתבעת תחשיב נזק מטעמה.

הצדדים והתאונה

1. התובע, יליד 1991, נפגע לטענתו, בתאונת דרכים ביום 12.1.2020. במועד התאונה היה התובע בן 29 וכיום הינו בן 32.

2. התאונה הוכרה כתאונת עבודה ע"י המל"ל.

3. ועדה רפואית של המל"ל קבעה כי לתובע לא נותרה נכות צמיתה עקב התאונה.

4. כן נקבעו לתובע נכויות זמניות כדלקמן :

אי כושר למשך 28 ימים ולאחריהם -
מיום 10.2.20 ועד 8.4.20 – נכות זמנית בשיעור של 20%.
מיום 9.4.20 ועד 12.4.20 – 20% בגין תעודה רפואית שנדחתה.
מיום 13.4.20 ועד 31.12.20 – נכות זמנית בשיעור של 20%.

עוד קבע כי לתובע לא נותרה נכות צמיתה כתוצאה מהתאונה.

הנזק

שלילת הפסדי שכר לעבר:

5. התובע טוען טענות בעלמא ומבלי לצרף ולו בדל של ראיה על הפסדיו.

6. הפסדי שכר לעבר הם רכיב נזק מיוחד שיש להוכיחו באמצעות אסמכתאות. אין די בלצרף אישורי מחלה. על התובע להוכיח כי נגרם לו הפסד בפועל.

7. התובע צירף אישור מחלה מיום התאונה ועד 9.2.20 – למשך 28 ימים. בימים אלו הכיר גם המל"ל.

8. לאחר מכן צירף אישורי מחלה החל מיום 9.4.20 עד ליום 24.4.20 – ובענייניהם קבע המל"ל כי התובע לא נעדר מעבודתו.

9. אין כל מסמכים שיש בהם כדי להוכיח שהתובע נעדר מעבודתו בחודש אי הכושר בו שהה.

10. טענות התובע ל-76 ימי אי כושר אינם נתמכים בתעודות רפואיות מתאימות ואף המל"ל לא הכיר בתקופה כה ארוכה.

11. עם תום אי הכושר, בתקופת הנכות הזמנית בשיעור של 20%, המשיך התובע ועבד כרגיל!

12. שכרו הרבע שנתי של התובע ע"י אישורי המל"ל עמד על 24,327 ₪ שהם – 8,110 ₪ לחודש.

13. מכאן כי עבור 28 ימי אי הכושר בהם שהה זכאי הוא לפיצוי בסך של כ- 8,000 ₪.

שלילת הטענה להוצאות בעבר

14. לא פחות מסך של 50,000 ₪ (!!!) תובע התובע בגין הוצאותיו לעבר...

15. לעניין טענות התובע לפיצוי בגין הוצאות לעבר מכל סוג שהוא, תזכיר הנתבעת כי מדובר בנזק מיוחד אשר יש להוכיחו באמצעות ראיות ממשיות ואין די בטענות בעלמא. ראה ע"א 379/74, 525/74 אסבסטוס נ' פזגז, פד"י ל' (3) 281, 284.

16. התובע צירף קבלות בסכום של כ- 230 ₪.

17. הוצגה "הצעת מחיר" לביצוע טיפולים משלימים בקופ"ח כללית. דא עקא שלא הוצגה כל חשבונית או ראיה כי הטיפולים הללו בוצעו בפועל!

18. התובע לא נזקק ו/או לא יזקק בעתיד לטיפול מעבר לזה הניתן במסגרת הרפואה הציבורית. ככל שהתובע יזקק לטיפול כלשהו, טענה המוכחשת שכן מדובר בפגיעה חולפת, הרי שהוא זכאי לטיפול דרך קופת החולים חיים אין כסף ולפיכך באם היו או ישנן או תהיינה לתובעת הוצאות רפואיות, דבר המוכחש כשלעצמו, הרי שהן מכוסות בסל הבריאות על ידי קופת החולים בה מבוטחת התובעת, על פי חוק ביטוח בריאות ממלכתי, תשנ"ד - 1994, וכן בהתאם לע"א 5557/95 סהר נ' אלחדד, פ"ד נא (2) 724.

19. התובע ביצע טיפולים ספורים בעבר.

20. אופי הפגיעה המזערית של התובע הוא כזה שאינו מצריך כל טיפול עתידי. אף אם היה מדובר בפגיעה משמעותית יותר, עדיין מדובר בפגיעה נטענת שאין בגינה כל טיפול.

21. ככל שייגרמו לו הוצאות – מדובר בתאונת עבודה כך שהוצאותיו יכוסו ע"י המל"ל.

22. בהתאם לאמור לעיל, נציע פיצוי בסך של 500 ₪.

עזרת צד שלישי לעבר

23. אין מקום לפיצוי בראש נזק זה.

24. עזרת צד ג' לעבר הוא רכיב נזק מיוחד שיש להוכיחו באמצעות אסמכתאות. כאמור, פגיעתו של התובע בתאונה היתה קלה מאוד ועל כך מעיד התיעוד הרפואי הדל שצורף לתביעה והעובדה כי המל"ל לא הכיר בנכות שנותרה כתוצאה מהתאונה. התובע שב לתפקוד רגיל תוך פרק זמן מהיר ומבלי שנותרה לו כל מגבלה או נכות ומבלי שנזקק לכל עזרה.

25. התובע לא צירף ולו אסמכתא בודדת בדבר העסקת עזרה בשכר ולכן אין מקום לפסוק לו פיצוי לעבר ברכיב זה, ומקל וחומר שעה שמדובר בתיק שאין בו טענה לנכות.

26. הלכה פסוקה היא, כי אין ביהמ"ש מפצה ניוזק בגין עזרה שקיבל ללא תשלום מבני משפחתו, כאשר המדובר בעזרה שאיננה חריגה מבחינת היקפה ומהותה מהעזרה המושטת בין בני משפחה במהלך חיי היום יום על תהפוכותיהם. ראה ת.א. (ת"א) טראוב נ' מ"י פס"מ תשל"ה (א) 540, שם נקבע כי עזרת בני משפחה וקרובים הינה חובה מוסרית, רצון והתנדבות: "כאשר בן משפחה נקלע למצוקה, יש לצפות מבני משפחתו לעזור ולסייע לו ככל יכולתם".

27. זאת ועוד, בפסיקה נקבע לא אחת כי על מנת לקבל פיצוי בגין אותה העזרה שהוגשה, על התובע להביא הוכחות מספיקות לגבי הכנסותיו של אותו "עוזר" שאבדו. ראה: ע"א 702/87 מ"י נ' כהן פד"י מח (2) 705, 746. וכן: ע"א 2113/90 אדלר נ' סוכנויות דרום בע"מ.

28. התובע לא הציג ולו קבלה אחת בגין העסקת עזרה בשכר ו/או אסמכתא בדבר עזרת קרובי משפחה ו/או חברים כנטען בתחשיב מטעמו. בפסיקה נקבע לא אחת כי על מנת לקבל פיצוי בגין אותה העזרה שהוגשה, על התובע להביא הוכחות מספיקות לגבי העסקת עזרה בשכר ואין מחלוקת כי במקרה הנדון לא הציג התובע ולו אסמכתא אחת כנדרש.

29. משעה שלא הציג התובע אסמכתאות ו/או קבלות בדבר תשלום כנטען, אין להציע כל פיצוי בגין ראש נזק זה.

כאב וסבל

30. בנסיבות תיק זה מוצע פיצוי בסך של 3,000 ₪.

ניכויים:

31. מכל סכום שייפסק לתובע יש לנכות את תגמולי המל"ל שקיבל בגין התאונה, המסתכמים בסך של 9,623 ₪.

בני ירושלמי, עו"ד
ב. ירושלמי ושות'
ב"כ הנתבעת 1